

12))))

Tense

Tense มาจากภาษาฝรั่งเศสเก่า *temps* จากละติน *tempus* อดีคือ *tempo* = เวลา, ภาวะ, จึงทวะ Tense (กาลภาวะ) คือ แบบของคำกริยา (verb) ซึ่งบอกความสัมพันธ์ระหว่างกาลกระทำกับเวลา หรือ เสนอไปกับเวลา หรือภาวะอื่นๆ

ภาษาอังกฤษมี tense ใหญ่ 3 อย่าง ได้แก่ Present Tense, Past Tense และ Future Tense ซึ่ง แต่ละอย่างยังแบ่งย่อยออกได้อีก 4 ชนิด ได้แก่

1. Simple Tense หรือ Indefinite Tense
2. Progressive Tense หรือ Continuous Tense
3. Perfect Tense หรือ Perfect Simple Tense
5. Perfect Progressive Tense หรือ Perfect Continuous Tense

การทำคำกริยาเข้าใจเป็นเบื้องต้น ณ ซี่นี้ว่า tense และ time มีเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกัน กริยาที่มีรูปเป็น past tense อาจมีความหมายเป็น present time เช่น

I would like you to do this. หมอบอกจะให้คุณทำสิ่งนี้
Could you please open the window? ปิดหน้าต่างหน่อยได้ไหมครับ

กริยาที่มีรูปเป็น present tense อาจมีความหมายเป็น future time เช่น

They are to meet at the theater. พวกเขาจะพบกันที่โรงหนัง
The ship is sailing tomorrow. เรือจะออกเดินทางพรุ่งนี้

รูปกริยาใน tense ภาษาอังกฤษ

	Present	Past	Future
Simple	กริยาช่องที่ 1	กริยาช่องที่ 2	กริยาช่องที่ 1
Progressive	is + กริยา-ing	was + กริยา-ing	will be + กริยา-ing
Perfect	has + กริยาช่องที่ 3	had + กริยาช่องที่ 3	will have + กริยาช่องที่ 3
Perfect Progressive	has been + กริยา-ing	had been + กริยา-ing	will have been + กริยา-ing

ในที่นี้ กริยา-ing หมายถึง กริยาที่เติม ing (รูป present participle)

is หมายถึงความรวมถึง

am และ are

was

หมายถึงความรวมถึง

have

will

หมายถึงความรวมถึง

shall

ตัวอย่างรูปของกริยา (Verb Form) ใน tense ที่ 12

	Simple	Progressive (Continuous)	Perfect	Perfect Progressive (Continuous)
PRESENT	I speak you speak he speaks we speak they speak	I am speaking you are speaking he is speaking we are speaking they are speaking	I have spoken you have spoken he has spoken we have spoken they have spoken	I have been speaking you have been speaking he has been speaking we have been speaking they have been speaking
PAST	I spoke you spoke he spoke we spoke they spoke	I was speaking you were speaking he was speaking we were speaking they were speaking	I had spoken you had spoken he had spoken we had spoken they had spoken	I had been speaking you had been speaking he had been speaking we had been speaking they had been speaking
FUTURE	I shall speak you will speak he will speak we shall speak they will speak	I shall be speaking you will be speaking he will be speaking we shall be speaking they will be speaking	I shall have spoken you will have spoken he will have spoken we shall have spoken they will have spoken	I shall have been speaking you will have been speaking he will have been speaking we shall have been speaking they will have been speaking

The Simple Tense

1. Simple Present หรือ Present Simple

Verb Form กริยาช่องที่ 1

ประธานเป็นเอกพจน์รูปที่ 3 กริยาต้องเติม s (ประธานเอกพจน์รูปที่ 3 คือประธานเอกพจน์เพศชาย เอกภพ I, you)

ประธานเอกพจน์
He comes. (You come. They come.)
Birds fly.

กฎการเติม s ที่ท้ายกริยา

- (1) เติม s ต่อท้าย s, ss, sh, ch, x, o เช่น pass - passes, brush - brushes, go - goes
- (2) เปลี่ยน y เป็น i ก่อนเติม s ถ้าท้าย y เป็นพยัญชนะ เช่น cry - cries, fly - flies (ถ้าท้าย y เป็นสระเติม s ได้ทันที เช่น play - plays)

Usage

1 ใช้ simple present เมื่อต้องการเน้นถึงประจักษ์ในปัจจุบัน

- It's cold in winter. อากาศหนาวในฤดูหนาว
- The earth moves round the sun. โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์
- The sun rises in the east. ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก
- Birds fly. นกบิน
- Actions speak louder than words. การกระทำดังกว่าคำพูด (= นึกดีกว่าพูด)
- Men wear thin clothes in summer. คนสวมเสื้อผ้าบางๆ ในฤดูร้อน

7. Men precede women when going downstairs.

เมื่อลงบันได ผู้ชายลงก่อนผู้หญิง

8. Ladda has a glass of tea at eight.

ลัดดาดื่มชาเวลา 8 นาฬิกา

9. That fellow speaks English as well as he speaks his own language.

เจ้าหน้อนั่นพูดภาษาอังกฤษดีราวกับภาษาของเขา

10. The Mekong separates Thailand and Laos.

แม่น้ำโขงกั้นประเทศไทยกับลาว

11. Shakespeare says; "Neither a borrower nor a lender be."

เชกสเปียร์พูดว่า "อย่าเป็นทั้งยืมเงินและยืมให้คนอื่น" (= อย่ายืมคนอื่น และอย่าให้คนอื่นยืม)

2 ใช้ simple present เมื่อต้องการเน้นถึงประจักษ์ในปัจจุบัน (repeated or habitual actions) ปรากฏ

1. He says hello to me every time he sees me.

เขาทักฉันทุกครั้งที่พบฉัน

2. He gets up early every day.

เขาตื่นแต่เช้าทุกวัน

3. He comes to her place several times a week.

เขามาหาเธอที่นั่นสัปดาห์ละหลายครั้ง

4. Ladda usually goes shopping on Sunday.

ลัดดามักจะไปซื้อของวันอาทิตย์

5. I sometimes go to the movies with her.

บางครั้งผมก็ไปดูหนังกับเธอ

เหตุการณ์ หรือการกระทำที่ทำเป็นประจำ มักจะมีคำ หรือข้อความ หรือประโยค (แสดงความบ่อย หรือ ความ เป็นประจำ) ดังนี้

คำแสดงความเป็นประจำ หรือความถี่เป็นประจำ	กลุ่มคำแสดงความเป็นประจำ หรือความถี่เป็นประจำ	ประโยคแสดงความเป็นประจำ หรือความถี่เป็นประจำ
always	every day	when (ever) he sees me
sometimes	every week	every time he sees me
often	every month	every time he comes here
frequently	every year	whenever he can
usually	once a week	every time he can
naturally	twice a month	when (ever) you want
generally	every other day	every time you want
rarely	in the morning	
seldom	on Sundays	
habitually	on weekdays	

3 ใช้ simple present เมื่อต้องการเน้นถึงประจักษ์ในปัจจุบัน

- I leave by the 6:20 train this evening.
ผม (ลัดดา) จะออกเดินทางโดยขบวนรถไฟ 18.20 น. เช้าวันนี้
- He sets sail tomorrow and comes back next week.
เขา (ลัดดา) จะออกเรือพรุ่งนี้ และจะกลับ (มาไทย) ในสัปดาห์หน้า
- We attack at dawn.
เรา (ลัดดา) จะเข้าโจมตีกลางเช้ามืด

4. **การใช้ simple present กับประธานเอกพจน์**

Bassanio wants to go to Belmont to woo Portia. He asks Antonio to lend him money. Antonio says that he doesn't have any at the moment until his ships come to port.

นี่คือนักเขียนชาวอิตาลีที่แต่งเรื่องเรื่องนี้ออกมา เขาบอกว่าเขาไม่มีเงินเลย จนกว่าเรือจะเข้ามาเทียบท่าแล้ว (เขาจึงจะมี)

2. **Simple Past หรือ Past Simple**

Verb Form กริยาช่องที่ 2 (กับประธานเอกพจน์)

- I came
- he came
- she came
- it came
- they came

(กริยาช่องที่ 2 ส่วนใหญ่ใช้ตามกริยาเติม ed ที่กริยาช่องที่ 1)

— กฎการเติม ed ที่กริยา

- (1) เติมเฉพาะ *d* เมื่อกริยานั้นจบท้ายด้วย *e* อยู่แล้ว เช่น
love – loved, realize – realized, waste – wasted
- (2) เปลี่ยน *y* เป็น *i* ก่อนเติม *ed* ถ้าหน้า *y* เป็นพยัญชนะ เช่น
cry – cried, reply – replied, try – tried
(ถ้าหน้า *y* เป็นสระ เติม *ed* ได้ทันที เช่น play – played)
- (3) เติม *ks* หรือ *ed* 1 ตัว ถ้าเป็นคำพยางค์เดียว มีสระคำเดียว และตัวสะกดตัวเดียว เช่น
stop – stopped, plan – planned, zip – zipped

การออกเสียง [ed]

ออกเสียง [ɪd] เมื่ออยู่หลัง *d* หรือ *t* เช่น mended [ˈmendɪd], waited [ˈweɪtɪd], consulted [kənˈsʌltɪd]
ออกเสียง [ɪ] เมื่ออยู่หลัง *k, p, f, s, ss, sh, ch* เช่น kissed [kɪst], kicked [kɪkt], laughed [lɑːft]
นอกจากนี้ออกเสียง [d] เช่น played [ˈpleɪd], showed [ˈʃəʊd], robbed [rəbəd], carried [ˈkærɪd]

Usage

1. **การใช้ past simple กับกริยากรรม (กริยาช่องที่ 1) ในอดีต**

ซึ่งมักจะใช้ กับแสดงอดีต ราวกับผู้พูดเสมอ เช่น

yesterday ago
last week during the war
once upon a time last year when he was young

1. He arrived at four o'clock yesterday morning.
เขามาถึงลอนดอนเมื่อเช้านี้
2. I lived in Korat for three years.
ผมอยู่โคราชเป็นเวลา 3 ปี (เมื่ออยู่ที่นั่น 3 ปี ปัจจุบันนี้ไม่ได้อยู่ที่นั่น)
3. She went to the movies last night.
เมื่อคืนเมื่อเธอไปดูหนัง

เหตุการณ์หลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นติดต่อกันในอดีต ถ้าประสงค์จะพูดถึงเหตุการณ์เหล่านั้นโดยไม่ต้องการจะแสดงความคิดเห็น ก็ใช้ tense นี้ได้ตลอด เช่น

4. She drove into the car-park, got out of the car, closed all the windows, locked the doors, and walked toward the cinema.

เธอขับรถไปยังที่จอดรถ, ลงจากรถ, ปิดหน้าต่างทุกบาน, ไขกุญแจประตู, แล้วเดินไปยังโรงหนัง

2. **การใช้ past simple กับกริยากรรม (กริยาช่องที่ 1) ในอดีต**

มักจะใช้ กับแสดงอดีต และ กับแสดงความเป็นปรกติหรือความเป็นประจำ ราวกับผู้พูด

1. He walked to school every day last year.
ปีกลายที่เขาเดินไปโรงเรียนทุกวัน
(*คำแสดงความเป็นปรกติ = every day, คำแสดงอดีต = last year*)
2. He came to her place several times a week before he went to England.
เขามานั้นเขามาที่นั่นหลายครั้งก่อนที่เขาจะไปอังกฤษ
(*คำแสดงความเป็นปรกติ = several times a week, คำแสดงอดีต = before he went to England*)
3. When I was young, I used to get up early in the morning.
เมื่อผมยังเล็ก ผมเคยตื่นแต่เช้า
4. While her husband was in the Army, she wrote to him twice a week.
ขณะที่สามีของเธอประจำการอยู่ในกองทัพ (ยศ) เธอเคยเขียนจดหมายถึงเขาสัปดาห์ละ 2 ครั้ง
5. In olden times men were more chivalrous than they are now.
สมัยก่อนผู้ชายกล้าหาญ, สุภาพ และซื่อสัตย์กว่าสมัยนี้
(*chivalrous = คุณลักษณะของพวกอัศวินสมัยโบราณ คือ กล้าหาญ, สุภาพ และซื่อสัตย์*)

3. **Simple Future หรือ Future Simple**

Verb Form will (shall) + กริยาช่องที่ 1

วลีกริยา

ประธาน I และ we ใช้ shall ประธานอื่นๆ ใช้ will ทั้งหมด
(*I shall, we shall, you will, he will, she will, they will, ...*)

ถ้าเมื่อใดใช้กริยาช่องที่ 1 (คือ I และ we ใช้ will ประธานอื่นๆ ใช้ shall) จะเป็นการแสดงความคิดเห็น (จริง, คาดกัน) ของผู้พูด เช่น

I will try. ผมจะพยายาม แสดงความตั้งใจของผู้พูด
He shall speak. เขาจะพูด แสดงความคาดกันของผู้พูด

แต่คำกริยานี้ไม่ใช่เป็นที่ยืนยันแล้ว

ปัจจุบันนี้ถือว่า

คำต้องการแสดงความคาด	ใช้ will กับประธานเอกพจน์
คำต้องการแสดงความตั้งใจ	ใช้ shall กับประธานเอกพจน์

แสดงอนาคต (ใช้ will กับประธานบุทก)	แสดงความตั้งใจ (ใช้ shall กับประธานบุทก)
1. I will come to the party. ผมจะไปในงานเลี้ยงนั้น	4. Paul shall be glad to see Mary. พอลคงดีใจที่จะพบแมรี่
2. Jane will come too. เจนก็จะไปงานนั้นด้วย	5. Jane shall be upset to see that. เจนคงจะไม่สบายใจที่จะเห็นอย่างนั้น
3. Mary will wear her new dress. แมรี่จะสวมชุดใหม่	6. I shall be disappointed if they aren't happy. ผมคงต้องผิดหวัง ถ้าพวกเขาไม่มีความสุข

ยกเว้น ปัจจุบันยังใช้ *shall* กับ I และ we ในประโยคคำถามที่เป็นการพูดอย่างสุภาพ การเชิญชวน (ชักชวน) และการโน้มน้าวให้เห็นความหนักแน่นจริงจัง

ถามอย่างสุภาพ : Shall we dance?
Shall I open the window for you?
Shall I hold those packages for you?
Shall I have a try at it?

คำตอบที่นิยมรับ (จะรับก็รับไปหมด)
ผมจะเปิดหน้าต่างให้รับ
ผมจะถือห่อของให้คุณรับ
ขอผมลองดูจะดีกว่า

เชิญชวน : Let's go to the movies, shall we?
Shall we invite Mary to our party?

หนักแน่น : "We shall fight on the beaches, we shall fight on the landing ground, we shall fight in the fields and in the streets, we shall fight in the hills; we shall never surrender."
"เราจะสู้บนชายหาด เราจะสู้บนท้องฟ้า เราจะสู้ในท้องทุ่งและในถนน เราจะสู้ในภูเขา เราจะไม่มีวันยอมจำนนเป็นอันขาด"

(สุนทรพจน์ของ เซอร์ วินสตัน เชอร์ชิล กล่าวในโอกาสประชุมอังกฤษในปี พ.ศ. 2484)

NOTE การใช้ *shall* กับ I และ we ในประโยคคำถามที่เป็นการพูดอย่างสุภาพ การเชิญชวน (ชักชวน) และการโน้มน้าวให้เห็นความหนักแน่นจริงจัง

1. Tonight you shall sleep outside.
คืนนี้คืนจะต้องนอนข้างนอก

ประโยคนี้ อนุสาวใหญ่จะใช้กับของต่อไปนี้แทน
Tonight you must sleep outside.

อย่างไรก็ตาม ในหนังสือคำกัญหรือสุนทรพจน์ที่เป็นทางการมาก ๆ ก็ยังอาจพบเห็นอยู่ เช่น

2. I intend that this school shall be the best in the country.
ผมมุ่งหวังว่าโรงเรียนนี้จะเป็โรงเรียนที่ดีที่สุดในประเทศ
(สุนทรพจน์ในพิธีเปิดโรงเรียน)

3. We here highly resolve this nation under God shall have a new birth of freedom.
พวกเราที่นี่ เราได้คิดสิ่งอย่างเด็ดเดี่ยวแล้วว่า เราชาติภายใต้ความคุ้มครองพระเจ้าชาตินี้ จะต้องเอากันเด็ดเดี่ยวกัน
(สุนทรพจน์ของประธานาธิบดีเอับรฮัม ลินคอล์น ในการเลิกทาส)

สรุป การใช้ *will* กับประธานบุทกก็เป็นการถูกต้องเสมอ แต่การใช้ *shall* ในโอกาสพิเศษ และใช้ได้ถูกต้องบ่อยครั้งที่สำคัญคือ เมื่อจะใช้ *shall* ต้องแน่ใจว่า ใช้ได้ถูกต้องตรงตามความนิยม ถ้าไม่แน่ใจ ควรใช้ *will* และจะไม่พาจะไม่ข้าง แต่ก็มีผิด

การใช้ shall กับประธานบุทก (บุทกบุ) โดยมี will, shall

ประโยคที่มีความหมายเป็นอนาคต อาจไม่จำเป็นต้องใช้ *will* หรือ *shall* แต่ใช้รูปอย่างอื่นแทนได้ เช่น

แสดงอนาคตโดยใช้รูป Present Progressive
แสดงอนาคตโดยใช้รูป Present Simple
แสดงอนาคตโดยใช้รูป going to
แสดงอนาคตโดยใช้รูป is to, are to

1 แสดงอนาคตโดยใช้รูป Present Progressive Tense and Present Simple Tense
We are flying tomorrow. เราจะบินในวันพรุ่งนี้
= We fly tomorrow. เราจะบินในวันพรุ่งนี้

2 การใช้ *going to*
แสดงความตั้งใจ : 1. I am going to write to Anong this evening.
ผม (ตัวผู้) ก็มีจะเขียนจดหมายถึงอนงค์
2. He says he is going to buy a new car next month.
เขาพูดว่าเขา (ภักจะ) ซื้อรถใหม่สักคันในเดือนหน้า

แสดงการคาดคะเน : 1. I think it is going to rain.
ผมคิดว่าฝนจะตก
2. I am afraid that the repairs to our house are going to cost a lot of money.
ผมเกรงว่า การซ่อมแซมบ้านของเราจะสิ้นเปลืองเงินเป็นจำนวนมาก

แสดงความเชื่อมั่น : My wife is going to have a baby.
ภรรยาของผมกำลังจะมีบุตร (ต้องจากแพทย์บอก)

NOTE 1 ไม่นิยมใช้รูป *going to + verb* แสดง pure futurity (ความเป็นอนาคตอย่างแท้จริง)

ผิด : I am going to be twenty-nine in September.
ถูก : I shall (will) be twenty-nine in September.
ผมจะมีอายุ (ครบ) 29 ปี ในเดือนกันยายน

ผิด : Today is the 21st; tomorrow is going to be the 22nd.
ถูก : Today is the 21st; tomorrow will be the 22nd.
วันนี้วันที่ 21 พรุ่งนี้จะเป็นวันที่ 22

NOTE 2 ไม่นิยมใช้ *going to* ในประโยคอนาคตที่เป็นเงื่อนไข

ผิด : If you ever go to Japan you are going to like the food there.
ถูก : If you ever go to Japan you will like the food there.
ถ้าหากคุณได้ไปญี่ปุ่น คุณจะชอบอาหารที่นั่น

The Progtressive (Continuous) Tense

1. Present Progtressive (Continuous)

Verb Form is (am, are) + กริยา-ing

I am speaking
he is speaking
she is speaking
they are speaking
we are speaking

กฎการเติม ing ที่คำกริยา

- (1) ตัด e หรือ i ตัวนี้ไม่ออกเสียง) เช่น
write - writing, move - moving, tremble - trembling
ยกเว้น see - seeing, agree - agreeing
- (2) เปลี่ยน ie เป็น y ก่อนเติม ing เช่น
die - dying, lie - lying, tie - tying
ข้อสังเกต ski - skiing (เล่นสกี)
- (3) เดิมตัวสะกดคือ 1 ตัว ถ้าเป็นคำพยางค์เดียว มีสระตัวเดียว และตัวสะกดตัวเดียว เช่น
dig - digging, run - running, zip - zipping
- (4) เดิมตัวสะกดคือ 1 ตัว ถ้าเป็นคำสองพยางค์ ซึ่งลงเสียงหนัก (stress) ที่พยางค์หลัง เช่น
begin - beginning, occur - occurring, refer - referring

หมายเหตุ คำลงท้ายด้วย l แมมออกลงท้าย l
อยกริยา : travel - traveling, quarrel - quarrelling
อังกฤษ : travel - travelling, quarrel - quarrelling

Usage

- 1. ในกริยากริยาที่มักเจอในข้อสอบ (ใช้บ่อย) (มักเจอในข้อสอบ)
 - ดวงอาทิตย์กำลังส่องแสง
 - ฝูงผึ้งกำลังส่งเสียงดัง
 - คุณกำลังทำอะไร
- 1. The sun is shining.
- 2. The bees are humming.
- 3. What are you doing?

ในกริยาที่ผู้พูดต้องการเน้นคำว่า กำลัง ทำกันแบบยังจับ นิยมเติมคำ just ลงข้างหน้า (just ในกริยาเช่นนี้ไม่มีคำแปลในภาษาไทย) เช่น

- 4. The children are just having breakfast.

พวกเด็กๆ กำลังรับประทานอาหารเช้าอยู่

2. การใช้ Present Progtressive ในกริยากริยาที่แสดงการกระทำที่ดำเนินอยู่ตลอดเวลา

- นี่เป็นข้อยกเว้นจากหลักการทั่วไปที่ว่า ใช้ present simple กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ เช่น
- 1. My son works hard this semester.
ภาคเรียนนี้ ลูกชายของหมเรียนหนังสืออย่างขะมักเขม้น
 - 2. He tries his best now.
ขณะนี้เขา (ใช้ความ) พยายามอย่างเต็มที่ (= อย่างเต็มความสามารถ)

ประโยคทั้งสองนี้ใช้แทนหลักทั่วไป ซึ่งจะหมายถึงประโยคเดียว ไม่กระจัดกระจาย ประโยคดังกล่าวจะมีความหมายที่ตรงกันอีก ถ้าใช้ present progressive คือ

- 1. My son is working hard this term.
- 2. He is trying his best now.

3. การใช้ Present Progtressive ในกริยากริยาที่แสดงการกระทำที่ดำเนินอยู่ตลอดเวลา

การใช้ present progressive ในความหมายที่เป็นอนาคตนี้ ปกติใช้กับกริยาที่มีการเคลื่อนที่ (verbs of movement) แต่จะใช้กับกริยาอื่นบ้างก็ได้

- 1. We are going to Paris on Sunday.
วันอาทิตย์นี้เราจะไปกรุงปารีส
- 2. Dang is coming here next week and is staying here until May.
แดงมาที่นี่ในสัปดาห์หน้า และจะอยู่ที่นั่นจนถึงเดือนพฤษภาคม
- 3. What are you doing next Sunday?
วันอาทิตย์หน้าคุณจะทำอะไร
- 4. Nid, I have put the visitors in your room, so you are sleeping here tonight.
นิด ฉันได้แขกเข้าพักในห้องของคุณ ดังนั้นคืนนี้คุณก็จะต้องนอนที่นี่

4. กริยากริยาที่ไม่ใช่ Present Progtressive

กริยาที่ไม่ใช่ present progressive ได้แก่ กริยาแสดงการรับรู้ (verb of perception) แสดงภาวะจิตใจ (state of mind) ความรู้สึก (feeling) หรือ แสดงสหพันธภาพ (relationship) เช่น

hear	ได้ยิน	love	รัก	remember	จำได้, ไม่ลืม
see	เห็น	hate	เกลียด	recognize	เห็นแล้วจำได้
feel	รู้สึก	know	รู้	contain	บรรจุ
smell	ได้กลิ่น	understand	เข้าใจ	hold	บรรจุ
taste	ได้รส, รุ้รส	believe	เชื่อว่า	belong	เป็นเจ้าของ
forget	ลืม	seem	ดูคล้ายกับว่า	own	มี, เป็นเจ้าของ
notice	สังเกตเห็น	look	ดูคล้ายกับว่า	possess	มี, เป็นเจ้าของ
consist of	ประกอบด้วย	appear	มีท่าทางว่า	suit	เหมาะ
contain	บรรจุด้วย	matter	มีความสำคัญ	fit	เหมาะ

เมื่อต้องการจะบอกว่า กำลังมีเหตุการณ์อยู่ จึงใช้เพียง present simple แทน เช่น

1. I don't see anything here. (ไม่ใช่ I am not seeing ...)
ผมไม่เห็นอะไรที่นี่เลย
2. I see what you mean. (ไม่ใช่ I am seeing ...)
ผมเข้าใจว่าคุณหมายความว่าอะไร
3. Do you hear the noise? (ไม่ใช่ Are you hearing ...)
คุณได้ยินเสียงอะไรไหม
4. I smell something burning. (ไม่ใช่ I am smelling ...)
ผมได้กลิ่นอะไรไหม
5. I feel a sharp pain in my chest. (ไม่ใช่ I am feeling ...)
ผมรู้สึกเจ็บแปลมในอก
6. Ladda loves swimming, but hates diving.
ลัดดาชอบว่ายน้ำแต่เกลียดการดำน้ำ
เขาเข้าใจภาษาอังกฤษ
ผมจำที่คุณบอกผมได้
7. He understands English.
8. I remember what you told me.
9. I recognize you now, you are Ladda's brother.
ที่ผมจำคุณได้ละ คุณคือพี่ชายของลัดดา
10. I believe you are telling the truth. ผมเชื่อว่าหลุมศพลาวงรีง
หมาตัวนั้นไม่สบาย
หมาตัวนั้นดูที่ไม่สบาย
หมาตัวนั้นกำลังทางไม่สบาย
11. The dog feels ill.
The dog looks ill.
The dog appears ill.
12. This box contains fruit.
This box holds fruit.
13. He owns a house in Pattaya.
He possesses a house in Pattaya.
15. That house belongs to him.
16. What you are saying matters a lot to me.
สิ่งที่คุณกำลังพูดมีความสำคัญต่อผมมาก

อย่างไรก็ตาม ถ้าพวกคุณคิดว่า มันก็พอใช้ได้ present progressive ได้ แต่มีความหมายผิดออกไป เช่น

1. I am seeing Dang tomorrow.
พรุ่งนี้ผมจะพบกิมแดง (seeing = meeting)
2. They are seeing their father off at the airport.
เขาไปส่งบิดาที่สนามบิน (seeing = saying goodbye to)
3. I am not hearing as well as I used to.
ผมได้ยินไม่ชัด (= ไม่ชัด) เหมือนเมื่อก่อน
4. Det was feeling his way along the face of the cliff.
เดทกำลังสำรวจไปตามหน้าผา (feeling = groping)

2. Past Progressive (Continuous)

Verb Form

was (were) + กริยา-ing
 I was speaking
 he was speaking
 she was speaking
 they were speaking
 you were speaking

Usage โดยปกติ tense นี้ ไม่ใช้ในประโยคที่เหตุการณ์เดียว แต่จะใช้ในประโยคที่สองเหตุการณ์คู่กัน คือไม่ให้ค่อยๆ เพื่องเหตุการณ์เดียว แต่ใช้กับเหตุการณ์สองเหตุการณ์ เว้นแต่จะชี้แจงเวลาที่ต่างกัน

1 ใช้บ่อยกับเหตุการณ์เดียวโดยทั่วไป

คือบอกว่า เหตุการณ์นั้นๆ กำลังดำเนินอยู่ในอดีตตลอดเวลาที่กำหนดนั้น เช่น

- He was writing all day yesterday. เขาเขียนหนังสือตลอดวันวานนี้
- He was writing all afternoon yesterday. เขาเขียนหนังสือตลอดบ่ายวานนี้
- He was writing all evening long. เขาเขียนหนังสือตลอดเย็น
- He was writing at this time yesterday. เขากำลังเขียนหนังสือ ณ เวลานั้นเมื่อวานนี้
- He was writing at this time last night. เขากำลังเขียนหนังสือ ณ เวลานั้นเมื่อคืนนี้

2 ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่าง ซึ่งกำลังดำเนินอยู่พร้อมกันโดยเป็นเงื่อนไข (โดยที่ while)

1. While one of the two thieves was working on the safe, the other was keeping watch for policemen.
ขณะที่ขโมยคนหนึ่ง (ในสองคน) กำลังจัดการกับตู้เซฟอยู่นั้น อีกคนหนึ่งก็ (กำลัง) คอยดูตำรวจ
2. He was loading a program into the computer while I was trying to use the mouse to drag the icon to a new position.
เขากำลังใส่โปรแกรมลงในคอมพิวเตอร์ ขณะที่ผมกำลังพยายามใช้เมาส์ (mouse) ลากตัวไอคอนไปยังตำแหน่งใหม่

3 ใช้ past progressive กับ past simple

เมื่อเหตุการณ์หนึ่งกำลังดำเนินอยู่ ก็มีเหตุการณ์อีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้น เหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ใช้ past progressive เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ใช้ past simple (ถ้าเชื่อมประโยคทั้งสองได้ก็ when, as, while)

1. It was raining when I came home.
เมื่อผมกลับบ้านนั้นฝนกำลังตกอยู่ (ฝนกำลังตก เกิดอยู่ในขณะที่ผมกลับบ้าน)
2. While the man was looking at the picture, a thief stole his purse.
ขณะที่ชายคนนั้นกำลังดูรูปภาพอยู่ ชายขโมยได้ลักเอากระเป๋าสตางค์ของเขาไป (การขโมยกำลังดำเนินอยู่ในขณะที่ชายคนนั้นดูรูปภาพ)
3. As I was walking along the theater, a car mounted the sidewalk and crashed into a shop.
ขณะที่ผมกำลังเดินอยู่หน้าโรงหนัง มีรถคันหนึ่งซึ่งวิ่งเข้าไบนทางเท้า และพุ่งเข้าไปในร้านขายของร้านหนึ่ง (การเดินกำลังดำเนินอยู่ ในขณะที่มีรถวิ่งเข้าไบนทางเท้า)
4. Whenever I called on him he was sleeping.
ทุกครั้งที่ผมไปหาเขา เขากำลังหลับอยู่เสมอ (การขอมยนั้นกำลังดำเนินอยู่ทุกครั้งที่ผมไปหาเขา)

หมายเหตุ ความใจความหมายของการตอบคำถามต่อไปนี้

Did you hear about Anong's new job?
คุณรู้เรื่องงานใหม่ของอนงค์หรือเปล่า

Yes, my wife was telling me about it this morning.
อ๋อ ภรรยาผมบอกผมเรื่องนี่เมื่อเช้านี้เอง

หมายความว่า ภรรยาของผมได้บอกผมบ้างแล้ว แต่ผมยังอยากรู้เรื่องนี้อีก เพราะอาจจะเป็น
ว่าภรรยาบอกผมยังไม่ละเอียด จึงใช้ was telling

Yes, my wife told me about it this morning.

หมายถึงว่า ภรรยาบอกผมถึงเรื่องนั้นแล้วละ แต่ผมเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่อินดีอินร้าย
อย่างไร จึงใช้ told ตามหลักทั่วไป

3. Future Progressive (Continuous)

Verb Form will (shall) be + กริยา-ing

- I will be speaking
- he will be speaking
- she will be speaking
- they will be speaking
- you will be speaking

Usage

1 ใช้บอกการกระทำในอนาคต จะมีเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

การใช้ tense นี้จึง ต้องมี คำบอกเวลา ณ จุดหนึ่งในอนาคต ถ้ามีอยู่ด้วยเสมอ

ถ้าบอกเวลานี้อาจเป็น กลุ่มคำ หรือ ประโยค ก็ได้

1. At this time tomorrow I will be flying over Hong Kong.

ณ เวลาในวันพรุ่งนี้ ผม (ผม) จะกำลังบินอยู่เหนือฮ่องกง

2. He will be sleeping at 7 o'clock tomorrow morning.

เขา (เขา) จะกำลังหลับอยู่ ณ เวลา 7 นาฬิกาพรุ่งนี้เช้า

3. He'll be busy working when we call.

เมื่อโทร. ไปหาเขา เขาจะกำลังยุ่งอยู่กับงาน

2 ใช้บอกการกระทำในอนาคตอันใกล้จะมีขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนั้น

ประโยคเช่นนี้ใช้ได้ทั้ง future simple ก็ได้ แต่ความหมายจะอ่อนลงไป

1. I'll be working all day tomorrow.

พรุ่งนี้ผมจะทำงานทั้งวันอย่างแน่นอน
(= I'll work all day tomorrow.)

2. The Browns will be staying with us again this year.

ปีนี้พวกครอบครัวบราวน์จะมาพักกับเราอีกอย่างแน่นอน
(= The Browns will stay with us again this year.)

3. What will you be doing tomorrow?

พรุ่งนี้คุณจะทำอะไร?
(= What will you do tomorrow?)

4. The ship will be sailing tomorrow morning.

เรือจะออกเดินทางพรุ่งนี้เช้าอย่างแน่นอน
(= The ship will sail tomorrow morning.)

The Perfect Tense

1. Present Perfect

Verb Form

has (have) + กริยาช่องที่ 3

- I have spoken
- he has spoken
- she has spoken
- they have spoken
- you have spoken

Usage

1 ใช้บอกการกระทำที่ดำเนินมาถึงปัจจุบัน

โดยปกติจะมี กลุ่มคำ หรือ ประโยค บอกว่าเหตุการณ์นั้นเริ่มต้นตั้งแต่เมื่อใด เช่น

since ตั้งแต่ (+ จุดเริ่มต้นของเวลา)

for เป็นเวลา (+ จำนวนเวลานับจากเริ่มต้น)

ever since ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นมา (จนเดี๋ยวนี้)

so far เรื่อยมาจนถึงบัดนี้ เรื่อยมาจนมีจุดบัดนี้

up to now จนถึงขณะนี้ จนกระทั่งเวลานี้

up to the present time จนถึงบัดนี้ จนกระทั่งเวลานี้

He has lived here since 2004.

เขาอยู่ที่นั่นมาตั้งแต่ปี 2004

He has lived here ever since.

เขาอยู่ที่นั่นมาตั้งแต่บัดนี้

He has lived here since then.

เขาอยู่ที่นั่นมาตั้งแต่เขาตาย

He has lived here for twenty years.

เขาอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลา 20 ปีแล้ว

He has lived here twenty years so far.

เขาอยู่ที่นั่นจนถึงบัดนี้เป็นเวลา 20 ปีแล้ว

ควรสังเกตว่า หลัง since เป็น point of time คือจุดหนึ่งของเวลา เช่น since eight o'clock, since last week, since 2005, etc.

สำหรับหลัง for เป็น period of time คือเป็นช่วงเวลาที่มีความยาวนาน เช่น for ten years, for three hours, for two weeks, etc.

อนึ่ง หลัง since เมื่อเป็นประโยคซึ่งเป็น past simple tense

He has lived there since his father died. เขาอยู่ที่นั่นตั้งแต่บิดาของเขาถึงแก่กรรม

จงเปรียบเทียบ

- (1) I have taught this class for ten years.
 - (2) I taught this class for ten years.
- ใน (1) ผมสอนชั้นนี้มาสิบปีแล้ว มันมีผมซึ่งสอนชั้นนี้อยู่
 (2) ผมสอนชั้นนี้เป็นเวลาสิบปี แต่มีคนสอนไปสี่คนแล้ว (คือผมสอนมาเป็นเวลา 10 ปี แล้วก็เลิก)
- (a) He lived here ten years ago. เขาอยู่ที่นั่นเมื่อสิบปีมาแล้ว
 (บัดนี้เขาไม่ได้อยู่) เขาจะอยู่ที่นั่นนานเท่าไรไม่ทราบ ทราบแต่ว่าเมื่อ 10 ปีก่อนเขาอยู่ที่นั่น หลังจากนั้นเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น เวลาที่เขาไม่ได้อยู่ที่นั่นได้ 10 ปี)
 - (b) He lived here for ten years. เขาอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 10 ปี
 (บัดนี้เขาไม่ได้อยู่) เขาจะไม่ได้อยู่เมื่อใดไม่ทราบ ทราบแต่ว่าเวลาที่อยู่ที่ 10 ปี เขาจากไปเมื่อไร (ไม่ทราบ)
 - (c) He has lived here (for) ten years. เขาอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 10 ปีมาแล้ว
 (บัดนี้เขาก็ยังอยู่ที่นั่น) นับเวลาดังแต่เขามาอยู่ที่นั่นจนถึงขณะที่พูดประโยคนี้เป็นเวลา 10 ปี)
 - (d) I came here ten years ago, and he came here ten years before.
 ผมมาที่นี่เมื่อ 10 ปีมาแล้ว แต่เขามาที่นี่ก่อนหน้านั้น 10 ปี
 (คือเขามาที่นี่ก่อนผม 10 ปี ผมอยู่ที่นั่นแล้ว 10 ปี ดังนั้นเมื่อเขามาที่นี่มันเวลามาได้ 20 ปีมาแล้ว)

2. present perfect กับ past perfect หรืออดีต

มักจะกล่าว *never, ever, once, twice, ...* รวมอยู่ด้วย เช่น
 Have you ever been to New York City?
 คุณเคยไปนครนิวยอร์กไหม
 Yes, I've been there many times.
 ครับ เคยหลายหนแล้ว
 No, never. I've never been abroad.
 ยังครับ ยังไม่เคยไป ผมยังไม่เคยไปเมืองนอกเลย

3. present perfect กับ past perfect หรืออดีต

มักจะกล่าว *just, already* (บอกเล่า) หรือ *yet* (คำถาม, ปฏิเสธ)
 1. The train has just arrived. รถไฟเพิ่งมาถึง
 2. The train has already arrived. รถไฟมาถึงแล้ว
 (= The train has arrived already.)
 3. Has the train arrived yet (already)? รถไฟมาถึงหรือยัง
 No, not yet. ยัง ยังไม่มาถึง
 4. He hasn't finished the work yet. เขายังทำงานไม่เสร็จ

หมายเหตุ มีอีกคำหนึ่ง คือ *just now* ซึ่งอาจมีความหมายได้ 2 อย่าง เมื่อคู่นี้ กับ *ขณะมี*
 ถ้า *just now = เมื่อคู่นี้* ใช้กริยา past simple
 ถ้า *just now = ขณะมี* ใช้กริยา present perfect

- 1. I told you about it just now. ผมบอกคุณอยู่ๆ คุณเอง (= เมื่อคู่นี้เอง)
- 2. He has finished his work just now. (= ขณะมี) เขาเพิ่งจะทำงานของเขาเสร็จ

- 1. I have finished the book. ผมอ่านหนังสือเล่มนั้นแล้ว
- 2. I've opened the window. ผมเปิดหน้าต่างแล้ว
- 3. The clock has stopped. นาฬิกาหยุดเดินแล้ว
- 4. I've seen him before. ผมเคยพบเขาแล้ว

2. Past Perfect

Verb Form
 had + กริยาช่องที่ 3
 I had spoken
 he had spoken
 she had spoken
 they had spoken
 you had spoken

Usage

1. ใช้ (tenses) เมื่อใช้อดีต

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ใช้ past perfect
 เหตุการณ์ที่ตามมาหลัง ใช้ past simple

- 1. Among had learned English before she went to the United States.
 เธอรู้ภาษาอังกฤษก่อนไปสหรัฐ
- 2. When we got to the field, the soccer match had already started.
 เมื่อเราไปถึงสนามนั้น การแข่งขันฟุตบอลก็เริ่มขึ้นแล้ว (soccer = football)
- 3. I didn't go to the cinema because I had already seen the film.
 ผมไม่ไปโรงหนัง เพราะผมดูหนังเรื่องนี้มาแล้ว
- 4. I had lost my pen and was unable to do the exercises.
 ผมทำพลาด เพราะผมไม่สามารถหาปากกามาใช้ได้
- 5. He had unlocked the door; there was nothing to prevent you from going out.
 เขาไขกุญแจประตูออกแล้ว ดังนั้นจึงไม่มีอะไรที่จะขัดขวางไม่ให้คุณออกไป
- 6. By the time I left the school I had taught that class for ten years.
 เมื่อตอนที่ผมย้ายออกจากโรงเรียนนั้น ผมสอนชั้นนั้นได้สิบปีแล้ว

การใช้ past perfect นี้ จะใช้เพื่อแสดงถึงเหตุการณ์ที่กระทำก่อนหน้านั้น หรือ ประโยคแสดง ความปรารถนา และในการนำคำพูดของผู้อื่นมาเล่า (indirect speech)

2. ใช้ past perfect กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนเวลาอันใกล้

- 1. Jane had never seen a lion until yesterday.
 เธอไม่เคยเห็นสิงโตเลย จนกระทั่งเมื่อวานนี้
 (ก่อนนี้ไม่เคยเห็น เพิ่งได้เห็นเมื่อวานนี้ การไม่เคยเห็นเกิดก่อนเมื่อวานนี้)
- 2. Soon the police arrived at the scene of the robbery. But they were too late. The thieves had already gone.
 ไปช้ามากตำรวจก็ไปถึงที่โจรกรรม แต่สายเกินไป พวกโจรพากันไปเสียแล้ว
 (พวกโจรไปก่อนหน้านั้น เกิดขึ้นก่อนเวลาที่ตำรวจไปถึง)

3. Future Perfect

will have + กริยาช่องที่ 3

Verb Form

*I will have spoken
he will have spoken
she will have spoken
they will have spoken
you will have spoken*

Usage

1. **ในอนาคตอันใกล้** เมื่อคุณจะทำสิ่งใดก็ตามที่แน่นอนยิ่งกว่าจะมาถึง

ถ้าเป็น คำบอกอนาคต นิยมใช้หลัง *by (หรือ before, after)*

คำบอกอนาคต

by tomorrow	ก่อนพรุ่งนี้ (เมื่อถึงพรุ่งนี้)
by eight o'clock	ก่อน 8 นาฬิกา (เมื่อถึง 8 นาฬิกา)
by next month	ก่อนเดือนหน้า (เมื่อถึงเดือนหน้า)
before next year	ก่อนปีหน้า
after two months	หลังจาก 2 เดือน (นับจากบัดนี้)

- They will have finished the work by next week.
จึงสำเร็จทันเวลาของที่จะเสร็จงานนั้นแล้ว (= *เสร็จงานนั้นก่อนสิ้นปีคหศหน้า*)
- They will have finished the work when we arrive.
เมื่อเข้าไปถึงพวกเราก็จะเสร็จงานนั้นแล้ว (= *เสร็จงานนั้นก่อนพวกเราจะไปถึง*)
- All these roses will have died before Christmas.
ทุกสายพวกนี้คงจะตายก่อนถึงวันคริสต์มาส
- She will have been in England by the end of March.
เมื่อถึงสิ้นเดือนมีนาคม เธอคงจะอยู่ในอังกฤษเรียบร้อยแล้ว (= *อยู่ในอังกฤษก่อนสิ้นเดือนมีนาคม*)
- In another year or so, you will have forgotten all about her.
อีกสักปีหรือราวๆ นั้น คุณจะลืมเรื่องราวทั้งหมดเกี่ยวกับเธอ
- The leaves will have fallen from the trees after two months.
อีกสองเดือนข้างหน้า ใบไม้ก็คงจะร่วงจากต้นไม้หมดแล้ว
- It is now 8:30. I shall have finished my work by 2 p.m.
ขณะนี้เวลา 8:30 น. ผมคงจะเสร็จงานก่อนบ่ายสองโมง (= *เมื่อถึงบ่าย 2 โมงนั้นผมจะเสร็จงานแล้ว*)

ถ้าเป็น ประโยคบอกอนาคต 2 ประโยค

ประโยคที่พูดหลังก็จะต้องเป็น present simple (ไม่ใช่ future) ใช้กริยาเป็น present simple

- The taxi will have arrived by the time (that) you finish dressing.
เมื่อคุณแต่งตัวเสร็จมันหรือรถแท็กซี่ก็ถึงละมั้งแล้ว (= *รถแท็กซี่ก็ถึงซะก่อนคุณแต่งตัวเสร็จ*)
- She will have finished dressing by the time we get there.
เมื่อเราไปถึงเธอคงจะแต่งตัวเสร็จแล้ว

2. **อดีต future perfect** เมื่อต้องการคาดคะเน หรือสงสัย

You will have heard, I expect, that Ladda is going to get married.

ผมคาดว่าคุณคงจะตระหนักข่าวมาแล้วว่าลัดดาจะแต่งงาน

The Perfect Progressive Tense

1. Present Perfect Progressive

Verb Form

has (have) been + กริยา-ing
*I have been speaking
he has been speaking
she has been speaking
they have been speaking
you have been speaking*

Usage

ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตและดำเนินติดต่อกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

Bill has been living in Bangkok since 2004.
บิลอยู่ในกรุงเทพฯ มาตั้งแต่ปี 2004

จะเห็นว่า การใช้ present perfect progressive ก็เหมือนกับการใช้ present perfectธรรมดา เพียงแต่ perfect progressive เน้นถึงความต่อเนื่องของเวลามากกว่า perfect ธรรมดา เท่านั้น

ปกติ : Bill has lived in Bangkok since 2004.

เน้นความต่อเนื่อง : Bill has been living in Bangkok since 2004.
บิลอยู่ในกรุงเทพฯ มาตั้งแต่ปี 2004

ปกติ : He has worked on the problem for two hours so far.

เน้นความต่อเนื่อง : He has been working on the problem for two hours so far.
เขาก็ทำโจทย์นั้นมาจนถึงขณะนี้เป็นเวลา 2 ชั่วโมงแล้ว

NOTE กริยาที่ไม่แสดงความต่อเนื่องของการกระทำ (continuity of action) จะใช้ tense ที่ไม่ได้

ผิด : The train has been arriving.

ถูก : The train has arrived.

ผิด : The clock has been stopping.

ถูก : The clock has stopped.

และไม่ใช่ perfect progressive ก็คำต่อไปนี้ *just, already, never, finally*

2. Past Perfect Progressive

Verb Form

had been + กริยา-ing
*I had been speaking
he had been speaking
she had been speaking
they had been speaking
you had been speaking*

Usage

การใช้ past perfect progressive มีหลักการเช่นเดียวกับการใช้ past perfect ธรรมดา คือ โดยปกติจะใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุการณ์ในอดีต 2 เหตุการณ์ เหตุการณ์หนึ่งเกิดก่อนอีกเหตุการณ์หนึ่ง

Tense กับ Time

ความยุ่งยากประการสำคัญในการใช้ tense ก็คือ เรามักจะเข้าใจว่า tense คือ time (เวลา) ความจริง tense ไม่ใช่ time.

Tense (กาลภาวะ) คือรูปของกริยาที่ใช้เพื่อแสดงความสัมพันธ์เกี่ยวกับเวลา (ไม่ใช่เวลา แต่สัมพันธ์กับเวลา) ที่กล่าวว่า tense ไม่ใช่ time นี้ อาจสังเกตได้จากคำถามและคำตอบต่อไปนี้

ถาม : How does Dum earn his living? คำถามหากริยา
 ตอบ : He sells books. เขาขายหนังสือ

กริยา *sells* ในคำตอบเป็น present simple tense แต่ความหมายไม่ใช่ present time เพราะความหมายของประโยคที่ว่า *He sells books.* หมายถึงว่าเขาขายหนังสือในอดีต ปัจจุบันเขาก็ขายหนังสือ และเขาจะยังคงขายหนังสือต่อไปในอนาคตอีก

หรือมีจะนับว่ากริยาของประโยคดังนี้

This flight reaches Hong Kong at 3:00 p.m. tomorrow.
 เที่ยวบินนี้จะถึงฮ่องกงที่ 3 โมงวันพรุ่งนี้

กริยา *reaches* เป็น present tense แต่ความหมายไม่ใช่ present time หากแต่เป็น future time คือแสดงอนาคต

จงพิจารณาประโยคต่อไปนี้

1. I wrote a letter to my brother last week.
เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ผมเขียนจดหมายไปถึงน้องชายฉบับหนึ่ง
[ประโยคนี้มีกริยาเป็น past tense และมีความหมายเป็น past time]
2. If I wrote to my brother now, he would receive it tomorrow morning.
ถ้าผมเขียนถึงน้องชายเวลานี้ เขาก็จะได้รับพรุ่งนี้เช้า
[ประโยคนี้มีกริยาเป็น past tense แต่มีความหมายเป็น present time]
3. If I wrote tomorrow, he would receive it on Tuesday morning.
ถ้าผมเขียนพรุ่งนี้เขาก็จะได้รับในเช้าวันอังคาร
[ประโยคนี้มีกริยาเป็น past tense แต่มีความหมายเป็น future time]
4. I wish I knew his name.
ผมอยาการู้ชื่อเขาจัง (= อยากรู้ในขณะที่พูดประโยคนี้)
[กริยาเป็น past tense แต่เวลาเป็น present time]
5. It's time the children were in bed.
ถึงเวลาที่เด็กๆ ควรจะนอนได้แล้ว
(= The children ought to be in bed now.)
[กริยาเป็น past tense แต่เวลาเป็น present time]

คำอธิบายต่อไปนี้จะใช้หัวข้อเรื่องว่า ถ้าการกระทำหรือเหตุการณ์เป็นอย่างไร เราจะใช้ tense อะไรได้บ้าง วิธีนี้ช่วยให้ตัดสินใจได้ง่ายว่าใช้ tense ใดจึงจะเหมาะสม

ประโยคที่กล่าวถึงความเป็นจริง (Real Present)

ถ้าจะแสดงว่า มีเหตุการณ์หรือการกระทำกำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันขณะที่ใช้ประโยคนี้ tense ที่ใช้ก็คือ Present Progressive โดยปกติมักจะมีคำบอกเวลาที่เป็นอย่างอื่นกำกับไปด้วย เช่น now, today แต่ก็ไม่จำเป็น อาจไม่ใช้ก็ได้ ถ้าหากเข้าใจอยู่แล้ว เช่น

What is she doing now? เธอกำลังทำอะไร
 She's mixing a cake. เธอกำลังผสมขนม
 What is the orchestra playing? ออเคสตรากำลังบรรเลงเพลงอะไร

แต่การใช้ present progressive บางครั้งก็มิได้แสดงว่าการกระทำนั้นกำลังดำเนินอยู่จริงๆ ในขณะที่ใช้พูด เช่น

Mr. Green is writing another novel.
 นายกรีนกำลังเขียนนวนิยายอีกเล่มหนึ่ง

ประโยคนี้ไม่ได้หมายความว่า ขณะนี้พูดนี้ นายกรีนกำลังเขียนอยู่ แต่มีความหมายว่า นายกรีนได้เริ่มเขียนนวนิยายมาแล้ว บัดนี้ก็ยังเขียนไม่จบ คือยังเขียนอยู่ (ขณะที่พูดนี้ นายกรีนเองจะกำลังไปเที่ยวดูหนังก็ได้ ไม่จำเป็นว่าจะต้องกำลังนั่งเขียนอยู่ที่โต๊ะ)

ประโยคทำนองเดียวกันนี้มีที่ใช้บ่อยมาก และอาจแสดงเป็นภาษาไทยได้ว่า *ทุกวันนี้... หนุมี่...* เช่น

Harry is playing football now. วันนี้แฮร์รี่กำลังเล่นฟุตบอล
 ขณะนี้แฮร์รี่กำลังเล่นฟุตบอลอยู่จริงๆ

Harry is playing football this semester. ภาคเรียนนี้แฮร์รี่เล่นฟุตบอล
 ขณะที่พูดนี้ แฮร์รี่จะไม่ได้เล่น แต่ว่าเป็นภาคเรียนนี้เขาเล่นตลอดทั้งภาคเรียน

ประโยคอุทานที่บอกว่าการกระทำนั้นกำลังดำเนินอยู่ ไม่ได้ต้องใช้ present progressive ใช้เพียง present simple เท่านั้น เช่น

Here he comes! เขากำลังมาแล้ว!
 Here comes the bus! รถเมล์กำลังมาแล้ว
 There she goes! เธอชนกำลังไปนั้นนี่

แต่ถ้าไม่ใช่ประโยคอุทานที่ต้องใช้ present progressive ตามปกติ เช่น

He's coming. เขากำลังมา
 The bus is coming. รถเมล์กำลังมา
 The bell is ringing. ระฆังกำลังดัง

กริยาที่มีความหมายอยู่ในตัวแล้วว่ากำลังดำเนินอยู่ ไม่ต้องใช้ใน progressive ดังใช้ present grammar เท่านั้น เช่น

1. The weather continues cold and wet.
อากาศยังคงเย็น และเปียกอยู่ (เวลาที่ฝนกำลังตกอยู่)
2. The war goes on, with all its hardships and horrors.
สงครามยังคงดำเนินต่อไปพร้อมกับความยากลำบากและความสะพรึงกลัวของมัน

Present Progressive คือ tense ที่บ่งถึงเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ และจะจบลงในเวลาข้างหน้า ไม่ใช่ดำเนินอยู่เช่นในอดีตไป

นี่เป็นข้อสังเกตที่ควรระลึกอยู่เสมอว่า progressive นั้นจะต้องจบสิ้น ไม่ใช่ดำเนินตลอดไป

เช่นประโยคที่ว่า It is raining. ย่อมมีความหมายว่า ฝนกำลังตกในเวลานี้ แต่ก็อาจจะหยุดในภายภาคต่อไป และอาจใช้ว่า progressive tense แสดงเหตุการณ์ที่มีการขยับขึ้น แต่ยังไม่จบสิ้นนั่นเอง นักวิชาการหลายคนไม่ยอมรับว่า จึงตั้งชื่อเสียใหม่ว่า Imperfect Tense

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา (Eternal Truth)

ขณะที่ใช้ยังเป็นจริงเช่นมันอยู่ และจะเป็นจริงต่อไปในอนาคต.

- เหตุการณ์เช่นนี้ใช้ present simple tense เสมอ เช่น
 - The sun shines during the day.
 - Birds fly.
 - The Chao Praya River rises in the North of Thailand.
- แม่น้ำท่าพระเกิดขึ้นในภาคเหนือของประเทศไทย
- The earth moves round the sun.
- Horses are animals.
- Twice two is four.

เหตุการณ์ดังเช่นที่แสดงไว้ 6 ข้อนี้ เรียกว่า eternal truth (= ความจริงอันเป็นนิรันดร์) คือเป็นจริงเสมอไป เหตุการณ์ที่ไม่เป็น eternal truth แต่เป็นเหตุการณ์ที่ขึ้นมาแล้ว ก็กลายมาเป็นอยู่ และน่าเชื่อว่าจะเป็นเช่นนั้นต่อไป ก็ใช้ simple present เช่นเดียวกัน เช่น

- Your sister speaks English well.
- Mr. Green writes novels.
- John prefers films to stage plays.
- My cat likes fish.

ข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งตีพิมพ์ ถือว่าเป็น present simple เสมอ เช่น

- It says in the Bible, "Thou shalt not steal."
- The author of that book says that love is blind.

ผู้เขียนหนังสือแนะนำกล่าวว่า ท่านรักถือความผิดคน
หนังสือเล่มนี้บอกว่าคุณเป็นคนดีอยู่แล้ว และผู้แต่งบอกว่าเป็นแล้ว แม้กระนั้นก็ยังใช้ present อยู่ได้ เพราะถือว่าสิ่งที่ปรากฏเป็นคำพูด ที่ยังคงพูด ลงมืออยู่ในหนังสือ ถือว่าเป็นปัจจุบันนั่นเอง

- I see in this week's Siam Rath Weekly Review that the Prime Minister will fly to Japan.
- The newspaper says it's going to be cold.
- Dang says in this letter that he's doing well in his examination.

แต่ถ้าไม่ใช่สิ่งตีพิมพ์ แต่จะมีผลคล้ายกัน เช่น วิญญู โทรทัศน์ จะใช้ present simple ไม่ได้ ต้องใช้ past simple

The Love Radio weather report this morning said that we would have rain.

รายงานสภาพอากาศของสถานีวิทยุได้เรื่อเมื่อเช้านี้ประกาศว่า อาจจะมีฝนตก

cf. The Thai Rath says that we shall have rain.

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐกล่าวว่าจะมีฝนตก

ให้สังเกต says และ said ในสองประโยคข้างบนนี้

- ในภาษาพูดนิยมใช้ present perfect (has got) แสดงเวลาปัจจุบันได้เช่นเดียวกับ present simple เช่น
 - Has your father got a car? (= Does your father have a car?) คุณพ่อของคุณมีรถไหม
 - How many books have you got? (= How many books do you have?) คุณมีหนังสือกี่เล่ม
 - What long hair you've got! (= What long hair you have!) คุณช่างมีผมยาวจริง

ในประโยคที่มีความหมายว่า "มี" ปัจจุบันนี้นิยมพูด have หรือ has เลย แต่นิยมใช้ have got หรือ has got กันเสมอ

เรื่องราวในอดีต

เรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับปัจจุบันเลย คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และจบลงไปแล้วในอดีตไม่มาถึงปัจจุบัน tense ที่ใช้คือ Past Simple โดยปกติมักจะมีความเป็นอดีตความอยู่ในประโยคด้วย

- ถ้าแสดงอดีตที่เป็น point of time
 - He was born in B.E. 2547. เขาเกิดใน พ.ศ. 2547
 - The First World War began in 1914. สงครามโลกครั้งที่ 1 เริ่มในปี 1914
 - Dang came to see me yesterday. เมื่อวานนี้แดงมาหาผม
 - I heard the news an hour ago. ผมได้ข่าวนั้นเมื่อหนึ่งชั่วโมงที่แล้ว

ถ้าแสดงอดีตที่เป็น period of time

- He lived in Iraq during the war. ระหว่างสงครามเขาอยู่ในประเทศอิรัก
- She studied music while she was in Italy. เธอศึกษาดนตรีขณะที่เธออยู่ในประเทศอิตาลี
- Almost all temples in Bangkok were built during Ratana Kosin Age. วัดเกือบทั้งหมดในกรุงเทพฯ สร้างขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์

- I bought this pen in Tokyo. ผมซื้อปากกานี้ขึ้นในโตเกียว
- Did you sleep well? คุณนอนหลับสบายดีหรือ
- Napoleon marched his army to Moscow. นโปเลียนนำทัพอเมริกาไปซมอโดแล้ว

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหลายเหตุการณ์ แม้ว่าเหตุการณ์เหล่านั้นจะกระทำติดต่อกันไป โดยปกติแล้ว การกระทำเหล่านั้นแยกกระทำไปทีละอย่าง ไม่ใช่พร้อมกันทั้งหมด ซึ่งแสดงการใช้เพียง past simple เท่านั้น และใช้ past simple ตลอดไปได้ทุก เหตุการณ์ เช่น

He woke at seven, got out of bed, washed, shaved, dressed, went downstairs, had breakfast, put his overcoat on, then hurried to the bus stop. เขาตื่นเมื่อเจ็ดนาฬิกา, ลุกจากเตียง, แต่งตัว, ลงบัส, ขับรถมาลาหารเช้า, สวมเสื้อคลุม. แล้วรีบไปยังที่จอดรถประจำทาง

ขณะที่เหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นในอดีต ก็มีอีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น

เหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในอดีตนั้นใช้ past progressive เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ ใช้ past simple

- 1. When Dang arrived home, his sister was surfing the Internet. เมื่อตอนที่ Dang มาถึงบ้าน น้องสาวของเขา กำลังเล่นอินเทอร์เน็ตอยู่
- 2. Where were you living when the terror broke out? เมื่อตอนที่การก่อการร้ายเกิดขึ้น คุณกำลังอยู่ที่ไหน
- 3. I saw Mr. Gray while I was walking to school. ผมเห็นศาสตราจารย์ ขณะที่ผมกำลังเดินไปโรงเรียน
- 4. The boy was knocked down by a bus while he was crossing the street. เด็กคนนั้นถูกรถประจำทางชนขณะที่เขากำลังข้ามถนน
- 5. Was it still raining when you came in? เมื่อตอนที่เขามาถึง ผมยังคงอยู่ที่ห้องหรือไม่
- 6. We were playing tennis when you telephoned. เมื่อตอนที่ผมกำลังเล่นเทนนิส คุณโทรมาหาผม
- 7. My hat blew off while I was crossing the bridge. หมวกของผมปลิวออกไปขณะที่ผมกำลังข้ามสะพาน
- 8. Mary fell and broke her leg while she was skating. แมรี่ล้มลงขาหักขณะที่เธอกำลังเล่นสเก็ต
- 9. The sun was just setting as we reached home. ขณะที่เรากำลังกลับบ้าน ดวงอาทิตย์กำลังตกดิน
- 10. I dropped my cellphone while I was dialing 191 last night. ผมทำโทรศัพท์มือถือตกขณะที่ผมกำลังโทร.เรียกร. 191 เมื่อคืนนี้

การใช้ past progressive ในกรณีนี้ว่าได้กระทำการนั้นมาแล้วในอดีต ซึ่งตามกฎทั่วไปแล้ว เหตุการณ์เช่นนี้ใช้เพียง past simple เท่านั้น

การใช้ past progressive ก็เนื่องมาจากเป็นการแสดงการเห็นว่า ได้กระทำการนั้นจริงๆ และได้กระทำตลอดเวลา การกระทำนั้นเองไม่ได้ถึงจุดจบแล้วแต่ได้กระทำเสร็จแล้วหรือไม่ เช่น

- (A) 1. What were you doing all morning? คุณทำอะไรทั้งเช้า
- 2. She was listening to the radio all evening. เธอฟังวิทยุตลอดคืน
- 3. The girls were making cakes this morning. พวกเด็กผู้หญิงทำขนม (ตลอดเวลา) เช้าวันนี้
- 4. She was writing letters all afternoon. เธอเขียนจดหมายตลอดทั้งบ่าย

อย่างไรก็ตาม ถ้าหากเป็นการใช้เพื่อแสดงว่า ได้มีการกระทำนั้นและได้กระทำเสร็จสิ้นไปแล้ว โดยไม่มีนัยถึงการกระทำตลอดเวลา ก็สามารถใช้ได้ไป ซึ่งจะเลือกใช้ past simple ก็

- (B) 1. What did you do this morning? เมื่อตอนที่คุณทำอะไร (ไม่ใช่ตลอดทั้งเช้า อาจทำเพียงช่วงหัวค่ำ)
- 2. She listened to the radio yesterday evening. เมื่อเย็นวานนี้เธอฟังวิทยุ (ไม่ใช่ฟังตลอดทั้งเย็น)
- 3. The girls made some cakes this morning. เมื่อเช้าพวกเด็กผู้หญิงทำขนม (ไม่ใช่ทำตลอดทั้งเวลาเช้า)
- 4. She wrote some letters in the afternoon. เธอเขียนจดหมายในตอนบ่าย (อาจเขียนเพียง 5 นาที ไม่ใช่ทั้งบ่าย)

ในทำนองเดียวกัน การตอบคำถามโดยใช้ past progressive ก็ย่อมแสดงว่าในจิตใจของผู้ตอบยังคงมีความต่อเนื่องในเหตุการณ์นั้นอยู่ คือยังสนใจในเหตุการณ์นั้นอยู่ เช่น

คำถาม : Did you hear about the terrible car accident on Rajdamnoen Avenue last week? คุณรู้เรื่องอุบัติเหตุรถชนที่ถนนราชดำเนินเมื่อสัปดาห์ที่แล้วไหม

การตอบประโยคนี้อาจตอบโดยใช้ past simple หรือ past progressive ก็ได้ ถ้าตอบโดยใช้ past simple ก็เป็นการแสดงความต่อเนื่องแต่เป็นการแสดงความจบสิ้นไปแล้ว ถ้าตอบโดยใช้ past progressive ก็ย่อมแสดงความต่อเนื่องทางจิตใจของผู้ตอบ

ตอบด้วย past simple

- Yes, Dan told me about it. ครับ ผมเคยเรื่องนั้นกับผม
- Yes, I read about it in a newspaper. ครับ ผมทราบเรื่องนั้นจากหนังสือพิมพ์
- การตอบโดยใช้ past simple นี้ แสดงว่าจิตใจของผู้ตอบไม่ได้ผูกพันกับเรื่องนี้แล้ว คือไม่สนใจเรื่องนั้นแล้ว

ตอบด้วย past progressive

- Oh! Dan was telling me about it yesterday. อ้อ! ผมเล่าเรื่องนั้นให้ผมฟังเมื่อวานนี่เอง
- Yes, I was reading about it in a newspaper. ครับ ผมอ่านเรื่องนั้นในหนังสือพิมพ์

คำตอบที่ใช้ past progressive นี้ แสดงว่าจิตใจของผู้ตอบยังคงผูกพันกับเรื่องนั้น และอยากจะรู้เรื่องนั้นอยู่อีก ต่างกับคำตอบด้วย past simple ซึ่งเป็นการตอบตามปกติ ไม่มีอะไรติดใจเป็นพิเศษ

เมื่อต้องการจะแสดงว่าในอดีตนั้นมีการกระทำหลายเหตุการณ์กำลังดำเนินอยู่พร้อมๆ กัน ก็ใช้ past progressive แสดงเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้แยกเหตุการณ์ เช่น

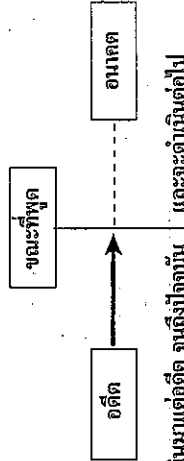
- 1. While I was sowing seeds, Dang was digging and Dum was watering the seeds. ขณะที่ผมกำลังหว่านเมล็ดพืชอยู่นั้น Dang กำลังขุดดิน และ Dum กำลังรดน้ำ
- 2. Ladda was cleaning the table and Anong was polishing forks and spoons. ลัดดา กำลังทำความสะอาดโต๊ะ อนงค์กำลังขัดช้อนและช้อน

ประโยคดังกล่าวนี้ผู้พูดประสงค์ให้ผู้ฟังทราบถึงความต่อเนื่องของการกระทำนั้นๆ ถ้าหากผู้พูดประสงค์เพียงให้ผู้ฟังทราบว่าได้มีการกระทำอะไรบางอย่างแล้ว ผู้พูดจะใช้แต่เพียง past simple เท่านั้น เช่น I sowed some seeds, Dang dug up some potatoes and Dum watered the seeds.

เทคนิคการเขียนประโยคที่มีอดีตอันยาวนานถึงปัจจุบัน (ขณะพูด) และจะดำเนินต่อไปในอนาคต

- เหตุการณ์เช่นนี้ใช้ (1) Present Perfect Tense หรือ
- (2) Present Perfect Progressive Tense ก็ได้

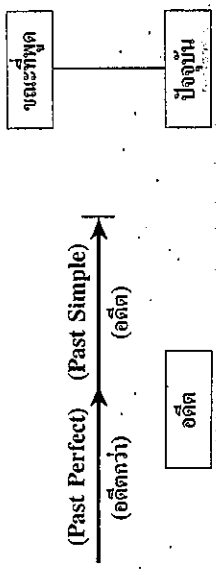
ใช้ Present Perfect Progressive เมื่อต้องการเน้นเป็นการดำเนินติดต่อกันมาตลอดเวลา

เทคนิคการมีอดีตอันยาวนานถึงปัจจุบัน (อดีต) และจะดำเนินต่อไปในอนาคต

เหตุการณ์ทั้งสองนี้ใช้ได้เหมือนกันปัจจุบัน

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน ใช้ Past Perfect Tense
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลัง ใช้ Past Simple Tense

1. As soon as the teacher entered the classroom, he saw that one of the boys had drawn a sketch of him on the blackboard.

พอครูท่านหนึ่งเข้าไปในห้อง ครูก็เห็นว่าเด็กคนหนึ่งได้เขียนรูปของเขากับกระดานดำ (แล้ว)

เด็กคนนั้นเขียนรูปไว้ก่อนแล้ว เป็นอดีตกว่าการเห็นของครู ฉะนั้นจึงต้องใช้ past perfect และการที่ครูเข้าไปในห้องเป็นเหตุการณ์ภายหลัง จึงใช้ past simple เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นและจบลงไปในอดีตแล้ว แต่จะเกิดขึ้นในอดีต ขยายต่อไปเพราะไม่ได้จบไป

2. When Dang came to school in 2547, Nitaya had taught there for five years.

เมื่อแดนตั้งโรงเรียน พ.ศ. 2547 นั้น นิทยาได้สอนอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลา 5 ปีแล้ว

นิบาสสอนที่นั่นมาก่อนแดง การสอนของนิบยาจึงเป็นอดีตมากกว่าการมาของแดง จึงต้องใช้ past perfect การมาของแดงเกิดขึ้นภายหลังจึงใช้ past simple ตั้งแต่เริ่มสอนจนถึงเวลาที่แดนมาบัดนี้ 5 ปี ซึ่งทั้งหมดนี้เขียนลงตั้งแต่ในอดีตจนถึงเวลาที่พูดประโยคนี้

เหตุการณ์ที่เป็นอดีตกว่า (more past) นี้ นอกจากจะใช้ Past Perfect แล้ว ถ้าใช้ Past Perfect Progressive Tense กับกริยาที่มีความต่อเนื่องแล้วก็จะมีความดียิ่งขึ้นไปอีก กล่าวคือถ้าใช้ Past Perfect จะแสดงการเน้นว่าการกระทำนั้นได้ดำเนินติดต่อกันตลอดเวลา เช่น

3. When Dang came to school in 2547, Nitaya had been teaching there for five years.

ประโยคข้างบนนี้ให้ความต่างจากข้อ 2 เล็กน้อย คือมีการเน้นว่า นิทยาได้สอนมาตลอดเวลา 5 ปี ซึ่งในข้อ 2 เพียงแต่บอกว่าสอนมา 5 ปีโดยๆ

การใช้ before และ after

แม้ว่าเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดก่อนอีกเหตุการณ์หนึ่ง แต่เมื่อใช้ before หรือ after เป็นคำเชื่อมก็อาจใช้ Past Simple ได้ทั้งสองประโยค

- 1. He opened the window before he got into bed.
เขาเปิดหน้าต่างก่อนที่จะขึ้นเตียงนอน
[= He got into the bed after he opened the window.]
- 2. The bus started just before I reached the bus stop.
รถประจำทางออกเดินทางก่อนที่ผมไปถึงที่รถหยุดเล็กน้อย
[= I reached the bus stop after the bus started.]

แต่ทั้งนี้มีความหมายว่า ถ้าใช้ before หรือ after เป็นคำเชื่อมแล้วจะต้องใช้ past simple ทั้งคู่ แม้ว่าใช้ before หรือ after เป็นคำเชื่อม ถ้าใช้ past perfect กับ past simple ก็จะไม่มีความดีขึ้นไปอีก

- 1. When he had opened the window, he got into bed.
- 2. The bus had started when I reached the bus stop.

ถ้าใช้คำเชื่อมตัวอื่นควรใช้ past perfect กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และ past simple กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลัง

คำเชื่อมตัวอื่นที่ใช้กับเหตุการณ์สองเหตุการณ์ โดยปกติได้แก่คำต่อไปนี้ คือ

when	before	as soon as
until	once	now that
	after	

1. (a) When I reached the station, the train had already left.

เมื่อผมไปถึงสถานีนั้น รถไฟได้ออกไปแล้ว
[ข้อ b, c, d มีความหมายคล้ายๆ กันนี้]

(b) I reached the station after the train had left.

(c) I didn't reach the station until after the train had left.

(d) The train (had) left before I reached the station.

2. (a) When we got to the hall, the concert had started.

เมื่อเราไปถึงห้องโถงนิทรรศการแสดงดนตรีได้รับเข้าแล้ว

(b) We got to the hall after the concert had started.

(c) We didn't get to the hall until after the concert had started.

(d) The concert (had) started before we got to the hall.

3. (a) For several years after Dang (had) left school, he was employed by an insurance company.
หลังออกจากที่มหาวิทยาลัย แดงจึงได้งานในบริษัทประกันภัย

(b) When Dang left school, he was employed by an insurance company.

4. (a) As soon as they finished breakfast, they ran out to play.
พวกเขาทันทีเข้าอาหารเช้าก็ออกไปเล่น (ทันที)

(b) They ran out to play after they finished breakfast.

เปรียบเทียบ tense ส่วที่เหมือนกัน Present - Past - Future

1. Simple Tense

รูปแบบกริยาที่เหมือนกันคือ กริยาที่แสดงถึงเวลา

Present Simple	Past Simple	Future Simple
มันฝนตกบ่อยหรือความถี่เป็นประจำ always often every day It snows in Alaska. It snows every day. He goes to school every day. เขาไปโรงเรียนทุกวัน (เป็นประจำ)	มันฝนตกบ่อย + ที่แสดงอดีต - always + last year - often + last month every day + last week It snowed yesterday. He went to school every day last year. เมื่อปีที่แล้ว เขาไปโรงเรียนทุกวัน	มันฝนตกพร่าบ่อย + ที่แสดงอนาคต always + next year often + next month every day + next week It will snow tomorrow. He will always go to school next month. ในอีกสามเดือนข้างหน้าโรงเรียนทุกวัน

หมายเหตุ ถ้า ago ใช้ใน past simple ได้ tense เดียว เช่น He lived here ten years ago. เขาอยู่ที่นั่น 10 ปีที่แล้ว (ปัจจุบันไม่ได้อยู่)

2. Progressive Tense

รูปแบบกริยาที่เหมือนกันคือ กริยาที่แสดงถึงเวลา

Present Progressive	Past Progressive	Future Progressive
กำลังทำเป็นอยู่หรือในขณะนี้ พูดประโยคนี้ (ขณะที่กำลังพูด) เช่น now, at this time She is singing (now). (ขณะที่) เธอกำลังร้องเพลง	กำลังทำเป็นอยู่ในอดีต ณ เวลาในอดีต ที่บอกไว้ในประโยคนี้ She was singing when I saw her yesterday. เมื่อผมพบเธอเมื่อวานนี้ เธอกำลังร้องเพลง	กำลังจะทำเป็นอยู่ในอนาคต ณ เวลาในอนาคตที่บอกไว้ในประโยคนี้ She will be singing at this time tomorrow. ณ เวลาที่ในวันพรุ่งนี้ เธอกำลังร้องเพลงอยู่

3. Perfect Tense

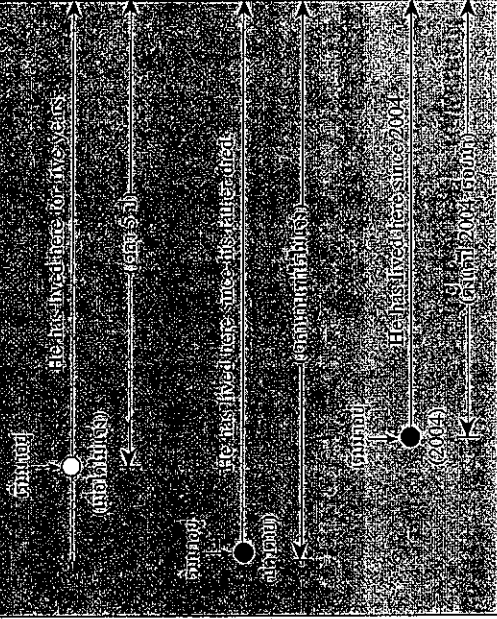
รูปแบบกริยาที่เหมือนกันคือ กริยาที่แสดงถึงเวลา

Present Perfect	Past Perfect	Future Perfect
เกิดขึ้นในอดีตและที่ต่อเนื่องมาถึง พูดประโยคนี้ขณะที่พูดประโยคนี้ (ถ้าพูดว่าเป็นประโยค past simple) 1. He has written five books up to now. 2. He has lived here since 2004. 3. He has lived here since his father died.	ดำเนินเรื่องมาถึงจุดเวลาในอดีตที่ บอกไว้ในประโยคนี้ (ถ้าพูดว่าเป็น ประโยค กิริยาเป็น past simple) 1. He had written five books before 2004. 2. He had written five books when the war broke out.	ดำเนินเรื่องไปถึงจุดเวลาในอนาคตที่ บอกไว้ในประโยคนี้ (ถ้าพูดว่าเป็น ประโยค กิริยาเป็น present simple) 1. He will have written five books by next year. 2. He will have written five books when his wife comes back home.

Present Perfect

ปัจจุบัน

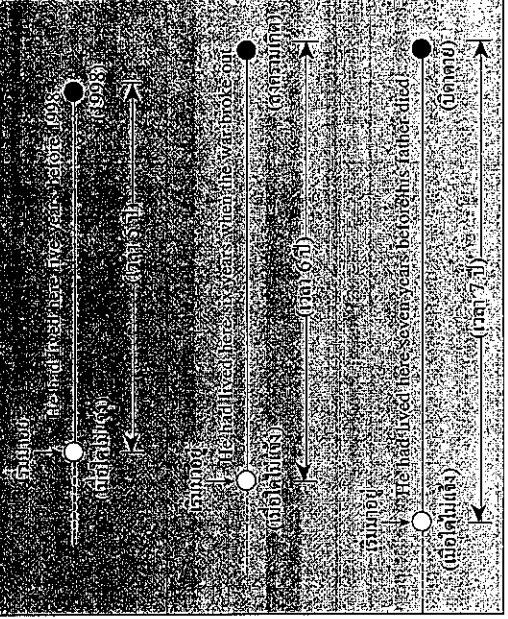
อดีต

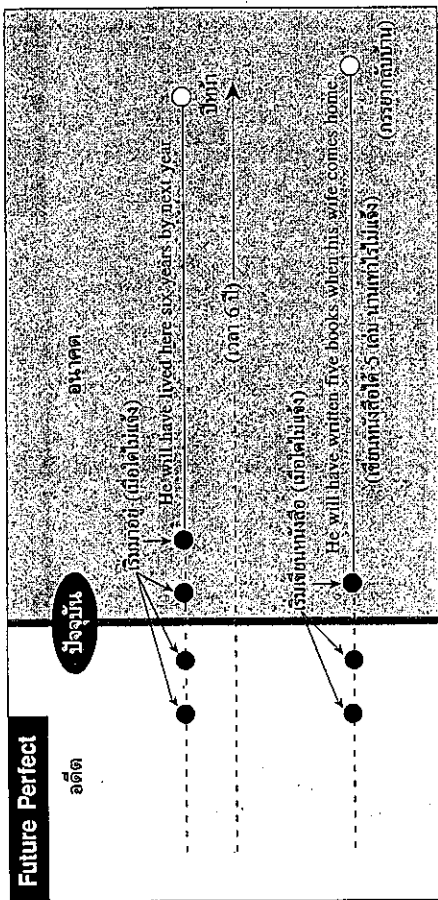

Past Perfect

อนาคต

อดีต

เปรียบเทียบ tense ที่ต่างกัน

1. Past Simple กับ Present Perfect

Past Simple	Present Perfect
เหตุการณ์เกิดขึ้นในอดีตและจบในอดีตแล้ว มักจะบอกด้วยมีในประโยค ago, formerly, yesterday, last week, in (+ เวลาในอดีต), from (+ เวลาในอดีต) to (+ เวลาในอดีต), for + ระยะเวลาในอดีต (ไม่ถึงปัจจุบัน) He died ten years ago. He died last week. He died in 1997. He lived here from 2004 to 2005.	เหตุการณ์เกิดในอดีตแต่ยังไม่จบ ยังคงดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน (จะพูด) มักจะบอกด้วยมีในประโยค up to now, so far (จนถึงนี้), since then (ตั้งแต่ นั้น), ever since (ตั้งแต่บัดนี้), since + จุดเวลาในอดีต, for + ระยะเวลาจนถึงปัจจุบัน He has worked (for) three hours up to now. He has lived here since then. He has lived here since 2004. He has lived here for ten years.

2. Present Simple กับ Present Progressive

Present Simple	Present Progressive
เหตุการณ์เกิดขึ้นเป็นประจำ (เกิดเป็นรายสัปดาห์) ไม่จำเป็น ต้องบอกเหตุการณ์จริงๆ ในขณะพูด He goes to school every day.	เหตุการณ์กำลังทำเป็นอยู่ตอนนี้ หรือในขณะที่พูดประโยคนั้น He is going to school.